

Hyvät ystävät!

Hyvä ystävät! Tulevaisuus on meidän käsissämme. Meillä voi usein olla kiusaus ajatella, että tulevaisuus on jonkun muun käsissä. Että siitä vastaa Kansanlähetyksen johto tai tulevat sukupolvet. Usein sanotaan, että tulevaisuus on lapsissa tai nuorissa. Tulevaisuus ei kuitenkaan ole vain jonkun yksittäisen ikäryhmän tai instituution varassa, vaan meillä kaikilla on osamme sen rakentamisessa. Lapset ja nuoret eivät ole kristittyjä sitten joskus, vaan jokainen kastettu ja kristillistä uskoa tunnustava on Taivaan kansalainen, oli hän sitten iso tai pieni. Hengellistä elämää ei eletä “sitten joskus” tai rippikoulusta eteenpäin, vaan lapsen usko on aitoa kristillistä uskoa. On myös melko paineita luovaa sanoa, että liikkeemme tulevaisuus on nykyisten lasten ja nuorten varassa. Jo pienenevät ikäluokat luovat tilanteen, jossa nykyiset nuoret eivät pysty yksin realistisesti kantamaan koko liikkeen tulevaisuutta.

Kenessä sitten on Kansanlähetyksen tulevaisuus? Yksinkertaisesti se on kaikissa teissä, kaikissa meissä, Jumalan lapsissa. Isoissa ja pienissä. Kansanlähetyksen tulevaisuus on siinä, että nuoret ja vanhat, idästä ja lännestä, Suomesta ja Turusta tekevät yhdessä työtä Jumalan elopellolla Pyhän Hengen voimassa. Vastuut toki voivat olla erilaiset; on ihan järkevää, että energiset nuoret hakkaavat telttavaarinoja leikalla, mutta en laittaisi pahakseni jos siellä olisi pari keski-ikäistä vähän näyttämässä mallia. Näen asian niin, että parhaimmillaan liikkeemme elämä on silloin, kun eri sukupolvet kohtaavat, oppivat toisiltaan ja rohkaistuvat samasta uskosta. Rohkaisen vanhempaa väkeä tutustumaan nuoriimme; meillä on Kansanlähetyksessä upeaa nuorisoa, joista osa on tullut liikkeemme pariin ns “pystymetsästä” ja osa taas kasvanut koko elämänsä Kansanlähetyksessä. Nuorisotyömme on vireää ja tänäkin kesällä tällä tontilla vipeltää satoja lapsia ja nuoria. Loppukesästä vietämme kansainvälistä, viikon mittaista kristillistä taide- ja toimintaleiri LIFEä, jossa kokonaisväkimäärä on nousemassa kolmeensataan. Keväällä meillä vieraili amerikkalainen luterilainen teologian tohtori, joka vielä kuukausia vierailun jälkeen päivitteli ihmeissään, että miten kypsää ja innokasta nuorisoa Suomessa on. Kuulemma USA:ssa ei useinkaan kuule 17-vuotiaiden miettivän mistä löytäisi raamattu-uskollisen seurakunnan. Joten rohkaisen koko kansanlähetysväkeä; tämän uuden sukupolven rinnalla on hyvä tehdä työtä.

Missä on Kansanlähetyksen tulevaisuus? Yksinkertainen vastaus on Jeesus. Vapahtajamme ja Jumalan Sana kestävät ja sen kallioperustan päälle voimme rakentaa elämämme. Kansanlähetyksellä on tulevaisuus ja toivo, kun se on kiinni Jumalan Sanassa- Ja se Kansanlähetyksessä on tämä kansa täällä – me kaikki yhdessä. Kansanlähetyksessä ei elä ja hengitä strategiapalavereissa tai hallinnollisissa kokouksissa, vaan Kansanlähetyksessä on siellä, missä kirkkaasti julistetaan lakia ja evankeliumia ja jaetaan näky “evankelioikaa kansa evankelioimaan kansoja”. Seurapenkeissä, jumalanpalvelusyhteisöissä, raamatunopetustilaisuuksissa, lähetyskentällä, rippileireillä ja niin edespäin.

Erityisesti jumalanpalvelusyhteisömme innostavat minua. Kesäkuun 7.päivä toimin saarnaajana Ryttylän jumalanpalvelusyhteisön messussa. Kyseisenä päivänä sain kasta kaks riparilaista, mikä aina sykehdyttää papin sydäntä. Oli paljon muutakin, joka sai innostumaan: messussa hymyillen katselin miten liikkeen parissa kasvaneet nuoret aikuiset paimensivat omia lapsiaan. Kirkkokahveilla lähemmäs kolmekymppinen, entinen nuorisotyön aktiivi, tuli moikkaamaan. Tällaiset kohtaamiset yhdessä tilaisuudessa eivät ole mahdollisia missään muualla kuin jumalanpalveluksessa; mikä muu kokoaa Jumalan lapset vauvasta vaariin? Nuorisotyöstä kasvetaan ulos, miestenpiireissä harvoin näkee nuoria äitejä eikä Naistenpäivillä ole montakaan työikäistä rakennusmiestä osallistujana. Älkää ymmärtäkö väärin; kaikki edellä mainitut työmuodot ovat hyviä ja oikeita, mutta kristittyjen kokoontumisena jumalanpalvelus on aivan omaa luokkaansa. Siihen meidän kannattaa panostaa tulevaisuudessa.

Jumalan Valtakunta tulee. Martti Luther selittää Vähä Katekismuksessa pyyntöä “tulkoon sinun valtakuntasi”: *Jumalan valtakunta tulee kyllä itsestäänkin, ilman rukoustamme, mutta me pyydämme tässä rukouksessa, että se tulisi meidänkin luoksemme.* Tässä liikkeessä ei ole koskaan piirretty tiukkoja rajoja missä Valtakunta kulkee; sen rajat eivät ole Sampolan kulmalta, kuusaitaa pitkin ja rajautuen Merimiestiehen. Ei, sitä Valtakuntaa me emme voi hallita, vaan se ilmenee missä vain uskotaan että Jeesus on Herra. Valtakunta on ikuinen, se on voittoisa, sitä eivät kukista mitkään tämän maailman vallat tai valheen enkelit.

Samalla meidän on hyvä tunnustaa, että vaikka Valtakunta on ikuinen, niin kristilliset järjestöt tai paikalliset kirkot tässä ajassa eivät välttämättä ole. Kristinuskon historia tuntee useita kuihtuneita herätyksiä ja luhistuneita kirkkokuntia. Mutta Valtakunta kestää aina ja myös tässä ajassa Jumalan on säilyttänyt omansa; siksi voimme uskoa, että vaikka luterilaisen kansankirkon hengellinen alennustila jatkuu ja lähestyy konkurssia, niin Jumala tulee kyllä säilyttämään puhtaan evankeliumin saarnaamiseen ja Jeesuksen omien lauma tulee säilymään.

Jumala ei ole iankaikkisuudessa määrännyt, että aina tulisi olemaan juuri tällainen järjestö kuin Kansanlähetys. Ei se ole mitenkään itsestäänselvää; jos tämä porukka päättää sammuttaa valot tai ajaa päin seinää, niin Jumala kyllä herättää itselleen todistajia vaikka kivistä. Mutta olisi se sääli; itselläni on sellainen tunne, että nuorekas, pian 60-vuotias Kansanlähetys on vasta pääsemässä vauhtiin.

Kristittyinä meidän tulee rukoilla Herramme Jeesuksen Kristuksen pikaista paluuta. Se on ehdottomasti parasta, mitä nyt voisi tapahtua. Mikään tässä maailmassa ei vedä vertoja sille mitä tulevassa elämässä on luvassa. Tullessaan Herramme tuo oikeuden, totuuden ja rakkauden hallitsemaan ja vihdoinkin meillä uusi taivas ja uusi maa, jota varten meidät on luotu.

Mutta mikäli Herramme ei tule tänään, huomenna tai edes 60 vuoden kuluttua, niin toiseksi paras asia sen jälkeen on rukoilla että Kristuksen seurakunta, ja tarkoitan nyt seurakuntaa hengellisessä mielessä enkä julkishallinnollisena laitoksena, olisi elävä ja Sanalle uskollinen tässä elämässä. Uskallan toivoa, että mikäli Herramme ei ole vielä tullut, niin tällä kentällä voisi 60 vuoden päästäkin kokoontua kristittyjä Jumalan Sanan kuuloon. Unelmoin, että siinä joukossa voisivat olla myös omat lapseni harmaapäisinä ja penkissä vierellä istuisi heidän pitkäaikainen uskova puolisonsa ja ehkä heillä vilistävät jaloissa omat lapsenlapset. Toivon että silloinkin veisataan virttä:

Myös isämme uskoivat ennen
ja kylvivät, leikkasivat.
Me saarnaamme aikojen mennen
kuin isämme saarnasivat:
”On täyttynyt aika, sen soi Jumala,
on lähellä Kristuksen valtakunta.
Siis kääntykää, nöyrytkää parannukseen
ja suostukaa armahdukseen.

Hyvät ystävät! Jos te jaatte tämän näyn elävästä ja Sanalle uskollisesta Kansanlähetyksestä vielä vuonna 2086, niin muistutan: se on nyt meistä kiinni. Kansanlähetyksen tulevaisuutta ei ratkaista piispainkokouksessa, kirkolliskokouksessa, mutta ei myöskään Kansanlähetyksen johtoryhmässä. Se ratkaistaan täällä, ehkä jo tänään.

Pyysin tätä puhetta varten muutamia faktoja hallintojohtajalta ja viestintäjohtajalta. Kansanlähetyksiin taloudellinen tilanne on melko hyvä. Iso kiitoksenaihe on kasvava yksityinen kannatus. Kasvaneen yksityisen kannatuksen turvin olemme muun muassa käynnistämässä uusia avauksia perhe- ja nuorten aikuisten työssä.

Taloustilanteen mustina pilvinä on luonnollisesti kansankirkon kiristyvät rahahanat. On kuitenkin hyvä tiedostaa, että kirkon rahahanat kiristyvät varmasti tulevina vuosina myös ilman kirkkopoliittisia riitoja. Kirkon talous kiristyy nimittäin jatkuvasti pienenevän jäsenmäärän johdosta. Osa on saattanut kiinnittää huomiota siihen, että luterilaisen kirkon verokertymä oli ennätyslukemissa vielä vähän aikaa sitten. Tämän ei kannata antaa hämätä; kulut ovat nousseet samaa vauhtia ja vain harva seurakuntatalous on taloudellisesti kestävällä pohjalla, kun kirkon verotulot kääntyvät ensi vuosikymmenellä rajuun laskuun. Eli seurakuntien talousarviomäärärahat tulevat joka tapauksessa romahtamaan tulevaisuudessa, mutta tällä hetkellä näitä käytetään vielä aktiivisesti kirkkopoliittisina aseina. On arkipäivää, että seurakunta tai seurakuntayhtymä lähettää Kansanlähetykselle kirjeen, jossa pyydetään selvitystä järjestön näkemyksistä seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen oikeuksista ja

suorasanaisesti taloudellisen tuen ehdoiksi asetetaan, että näihin uusiin arvoihin pitää Kansanlähetyksen sopeutua.

Tämä pitää sanoa selvästi: Kansanlähetyks ei voi ja ei saa suostua jumalattomaan näkemykseen sukupuolesta ja seksuaalisuudesta. Raamatun selvä ja kestävä opetus on, että Jumala on luonut ihmisen mieheksi ja naiseksi ja heidän välilleen asettanut elinikäisen avioliiton. Vaikka ne liitot voivat olla välillä vaikeita, vaikka niissä on kipeitä hetkiä ja synti koskettaa kaikkea ihmisen elämässä. Silti; miehen ja naisen välinen avioliitto, jossa kaksi syntistä opettelee elämään yhdessä vatsa vatsaa vasten, on Jumalan säätämä järjestys. Jos Kansanlähetyks lähtee tässä kompromisseihin ja luopumukseen, niin teemme karhupalveluksen erityisesti niille kristityille jotka kamppailevat sukupuoli-identiteettinsä ja seksuaalisuutensa kanssa.

Kansanlähetyksen johdon harteille on laskettu paljon. Se että jatkuvasti joutuu sen eteen, että kansankirkon seurakunnassa valtaa pitävät liberaalit yrittävät rahalla kiristämällä saada luopumaan Raamatun selvästä sanasta tai muuten menetetään merkittävä summa rahaa ja joudutaan miettimään onko varaa pitää lähetystyöntekijöitä kentällä. Valinta että luopuako Jumalan Sanasta vai mahdollisesti joutua irtisanomaan motivoitunut ja ja taitava työtoveri Jumalan elopelloilta on mielestäni täysin sietämätön. En tiedä kestäisikö minulla hermot sellaista.

Siksi ehdotan, että poistetaan tämä valinta kokonaan. Ja kerron seuraavaksi miten se tehdään.

Kansanlähetyksen tiedotuksen ja toiminnan piirissä on 30 000 aikuista (alaikäiset ovat erikseen).

Kansanlähetyksen uutiskirjeitä ja piirien ystävälehtiä tilaa 16 868 henkilöä.

Lahjoittajia on vuodessa 5500 ihmistä.

Tilastojen perusteella voi arvioida karkeasti, että yhteydessämme olevista ihmisistä noin 20% kantaa taloudellisen vastuun.

Mielestäni voi sanoa, että tällä hetkellä Kansanlähetyksen yksityinen taloudellinen kannatus käy vajaalla teholla. Huomatkaa, että jos vertaa uutiskirjeiden ja ystävälehtien tilaajien määrää lahjoittajiin, niin myös siinä on merkittävä ero. Tällä en halua syyllistää; tiedän että moni antaa vähästään. Moni teistä antaa myös paljon enemmän ja kantaa isompaa taakkaa. Ja tämä tilasto ei ole täydellinen; kukaan ei näy fyysiseen kolehtihaaviin, vaan nämä tiedot perustuvat säännöllisiin lahjoittajien määrään ja sähköisten välineiden kautta annettuihin lahjoituksiin. Mutta koska yhä vähemmän ja vähemmän käytetään fyysistä käteistä, niin luvut antavat myös paikkaansa pitävää tietoa.

Samuli Virtasen kanssa hahmoteltiin tähän tällainen yksinkertainen kaava

3400 ihmistä X 50€ kuukaudessa = 2 040 000€

= Kansanlähetyksen talous on turvattu.

(12,5€ x 12 kuukautta = 150€ = paljonko Toni Kokkonen käyttää nyrkkeilyvarusteisiin vuodessa)

5500 hlö + 3400hlö = 8 400hlö

Tämä on 28% Kansanlähetyksen toiminnan ja tiedotuksen piirissä olevista aikuisista.

Tämä on 49% uutiskirjeiden ja ystävälehtien tilaajista.

Nykyisellään 20% kannattelee Kansanlähetystä taloudellisesti. Jos se olisi 30% liikkeen väestä, niin olisimme taloudellisesti turvattuja.

Mitä jos se olisi 50% tai 70%?

Loppupäätelmä: Kansanlähetys on nukkuva jättiläinen.

Hyvät ystävät, näin helppoa se on. Tässä teltassa ja sen lähiympäristössä on todennäköisesti noin 4000 ihmistä. Eli ei tarvittaisi edes kaikkia tässä teltassa olevia ihmisiä, että saataisiin taloudellisesti itsenäinen, vahva Kansanlähetys jossa voidaan keskittyä Jumalan Valtakunnan työhön.

Taloudellisesti vahva ja riippumaton Kansanlähetys olisi myös parasta mitä kansankirkko voisi saada; kun virukset jylläävät kehossa, niin on järkevää vahvistaa kehon puolustusjärjestelmää. Jos olet kuten minä ja marmatat kansankirkon piispoista ja miten kirkossa asiat menevät alamäkeen, niin nyt meidän olisi aika ryhdistäytyä. Laitetaan puheet teoiksi ja myös lompakko töihin. Se vähintään 50€ kuukaudessa Kansanlähetykselle tarkoittaa, että ainakin sinä teet osasi sen eteen, että täällä on valot päällä ja evankeliumi kuuluu 60 vuoden päästä. On hyvä mainita, että tuo 50€ kuukaudessa, eli 600€ vuodessa, on summa jonka keskituloinen suomalainen ev.lut.kirkkoon kuuluva keskimäärin maksaa kirkollisveroa.

On syytä painottaa, että vain rahalla me emme varmista Kansanlähetyksen tulevaisuutta. Tämä liike on alusta lähtien nojannut vahvasti vapaaehtoistyöhön – osaamiseen ja taitoon, jonka työn ystävät ovat antaneet yhteisen hyvän eteen. Tiedän, että vapaaehtoistyö ja yhteisen hyvän asettaminen itsekeskeisyyden edelle eivät ole tänä päivänä lainkaan muodissa, mutta voisivatko ne silti voida hyvin Kansanlähetyksessä? Voisitko sinä kuvitella, että antaisit aikaasi ja osaamistasi Jumalan valtakunnan työhön? Jos vastaat kysymykseen kyllä, me otamme ilolla ja kiitollisina vastaan lahjasi, taitosi ja vaivannäkösi.

Haluan, hyvä ystävä, näillä ajatuksilla haastaa sinua miettimään. Haastaa, en ahdistaa. Siksi totean myös, että vaikka et antaisi penniäkään, vaikka et pystyisi tai jaksaisi vapaaehtoistyöhön, vaikka et jaksaisi ristiä käsiäsi rukoukseen, niin ole rauhallisella

mielellä. Jumala rakastaa iloista antajaa. Näiden päivien teema on ”Kristus kanssamme”, ei ”Me Kristuksen puolesta”. Jeesus Kristus on sovittanut kaikki synnit, maailman vallat ja kuolema on voitettu. Se mitä me vielä teemme tässä maailmassa on hetki ennen auringonnousua, hetki ennen kuin Jumalan häikäisevä kirkkaus peittää koko maan ja kaikki varjot kaikkoavat. Julistetaan siksi toinen toisillemme ja itsellemme rohkeasti että se uusi maailma sarastaa jo ja Kristus on kanssamme.

Siunattuja Kansanlähetyspäiviä kaikille.